

Incident Management en pechhulp op IM-wegen

26 februari 2008

Inleiding

De Stichting IMN is niet verantwoordelijk voor de totstandkoming van IM-meldingen. Deze worden aangemaakt door politie, wegbeheerder of ANWB en vervolgens aan het Landelijk Centraal Meldpunt ("LCM") van de Stichting IMN doorgegeven. Daarna zorgt het LCM voor inschakeling van de door de Stichting IMN ter plaatse gecontracteerde bergingsonderneming.

Pechgevallen op snelwegen worden onder bepaalde omstandigheden als incident afgehandeld. Uit overleg tussen wegbeheerders, bergingsondernemingen en ANWB is gebleken dat behoefte bestaat aan meer duidelijkheid over het verschil en de samenhang tussen pechhulpverlening en incident management op IM-wegen. Daarbij is enerzijds van belang om de scheidslijn te bepalen tussen pechgevallen die door een pechhulpverlener, zoals de ANWB, worden afgehandeld en incidenten die op het bord van de IM-berger thuishoren. Daarnaast is het belangrijk om spelregels af te spreken over de werkwijze bij pechgevallen en incidenten. Voor de goede orde zij gesteld dat aan de hier beschreven regels voor het totstandkomen van IM-meldingen geen rechten kunnen worden ontleend. Het gaat om een beschrijving van procedures die wegbeheerders en pechhulpverleners in onderling overleg zonder tussenkomst van de Stichting IMN hebben afgesproken.

Pechgevallen waarvoor een IM-melding wordt aangemaakt

1. Als een voertuig met pech op een IM-weg strandt, is het mogelijk dat RWS, politie of de door de betrokken automobilist benaderde alarmcentrale van de pechhulpverlener (met name ANWB) een IM-melding aanmaken. Zij doen dit in principe als het betrokken voertuig een gevaar oplevert voor andere weggebruikers en/of de doorstroming van het overige verkeer belemmert. Dit is aan de orde bij pechgevallen die zijn stilgevallen op een rijstrook, op een te smalle vluchtstrook, op de linker vluchtstrook, in een tunneltracé of op een brug. Het behoeft geen betoog dat deze kwalificatie van pechgevallen als incidenten leidt tot extra werk voor IM-bergers. Daarbij zij opgemerkt dat deze meldingen in veel gevallen rechtstreeks afkomstig zijn van de ANWB Alarmcentrale.
2. Als een berger een dergelijk voertuig bergt, kan hij volstaan met aflevering op de dichtst bijzijnde veilige plaats, zoals een rustplaats of het einde van de dichtstbijzijnde afrit. Hij mag het voertuig ook naar zijn eigen terrein brengen. De keuze is aan de betrokken automobilist. In beide gevallen gaat het om een berging volgens het A1- of B1-tarief van de *Bergingsovereenkomst*. De automobilist mag uiteraard ook om doortransport vragen, maar daar is hij dan zelf opdrachtgever voor. De automobilist dient in deze keuze te worden vrijgelaten door de berger. Berging naar een andere dan de genoemde locaties zonder uitdrukkelijke opdracht van de automobilist is niet gewenst. Belangrijk is wel dat de betrokken berger de automobilist er op wijst dat hij zelf weer contact moet leggen met zijn pechhulpverlener om de plaats van aflevering door te geven. Het spreekt voor zich dat de berger zich inspant om een goede aansluiting te bewerkstelligen tussen de berging en de daaropvolgende pechhulp.

Pechhulpverlener en IM-berger: wie doet wat?

3. Het gaat hier om pechgevallen die door omstandigheden een IM-melding worden. Per saldo leidt dit tot extra werk voor IM-bergers. Als inspanningen van pechhulpdiensten om hun leden optimaal van dienst te zijn ertoe leiden dat een deel van dit extra werk niet tot stand komt, is derhalve geen sprake van benadeling van IM-bergers. In dat verband gelden de volgende regels.
4. Pechhulpdiensten beperken hun dienstverlening in principe tot eigen klanten en treden alleen op op verzoek van die klanten.
5. Als een pechhulpverlener een pechvoertuig op een IM-weg aantreft waar nog geen pechmelding voor bekend is, kan hij de automobilist benaderen met de vraag of hulp gewenst is. Het aanbieden en, eventueel, verlenen van hulp, gebeurt alleen als dit geen gevaar oplevert voor het verkeer. Als de automobilist nog geen hulp heeft ingeroepen, kan de pechhulpverlener zelf zijn diensten aanbieden. Als de bestuurder reeds hulp heeft gevraagd bij zijn eigen (andere) hulpdienst, wordt geen hulp aangeboden en zorgt de pechhulpverlener ter plaatse alleen voor het beveiligen van het voertuig, voorzover nodig.
6. Als een pechhulpverlener is ingeschakeld voor hulpverlening aan een voertuig waarvoor al een IM-melding is aangemaakt (waarvan hij in de meeste gevallen niet op de hoogte zal zijn) gelden de volgende regels:
 - als het voertuig verkeersgevaarlijk staat, wacht de pechhulpverlener tot de berger ter plaatse is en laat daartoe zonodig zelf een IM-melding aanmaken; nadat de IM-berger het voertuig naar een veilige plaats heeft gebracht (volgens regel 2), neemt de pechhulpverlener het werk aldaar van hem over
 - als het voertuig niet verkeersgevaarlijk staat en de pechhulpverlener als eerste bij het voertuig arriveert, voert hij de pechhulp en eventuele noodzakelijke verplaatsing uit (een en ander volgens de daartoe geldende regels) en maakt de IM-berger die later tevergeefs arriveert aanspraak op vergoeding voor een loze rit
 - als berger en pechhulpverlener min of meer gelijktijdig bij het voertuig arriveren wordt het voertuig ofwel snel gemobiliseerd door de pechhulpverlener (als dat kan, bijvoorbeeld in geval van een lege tank) ofwel in goed overleg tussen pechhulpverlener en IM-berger afgevoerd door de daartoe het best geoutilleerde partij; als dit de pechhulpverlener is, maakt de IM-berger aanspraak op vergoeding voor een loze rit
 - als de IM-berger als eerste bij het voertuig arriveert, dan wordt het door hem afgevoerd (volgens regel 2).

Incident meldingen en andere hulpverleners

7. IM-meldingen op basis van schadegevallen dienen te allen tijde door de IM-berger te worden afgehandeld.
8. Als wegbeheerder, politie of pechhulpverleners stuiten op een schadevoertuig waar nog geen IM-berger bij is gearriveerd, laten zij dit voertuig in principe ongemoeid. Als de verkeersveiligheid of de doorstroming van het verkeer daarmee gebaat zijn, zullen zij overgaan tot beveiliging van het voertuig (of de groep voertuigen) en zo nodig tot verplaatsing van het voertuig naar een veilige(r) plaats. De pechhulpverlener doet dit laatste alleen als hij daartoe een instructie heeft ontvangen van politie of wegbeheerder. Als het voertuig wordt verplaatst, dient de daarvoor verantwoordelijke partij het LCM van die verplaatsing op de hoogte te stellen. De verplaatsing gaat niet verder dan de veilige(r) plaats. De eigenlijke berging vanaf die plaats wordt uitgevoerd door de IM-berger.